

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 16Cpr/1/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1314215863
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Fekete
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2014:1314215863.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave, v konaní pred sudkyňou Mgr. Ivanou Fekete v právnej veci navrhovateľky: A. X., A.. XX.XX.XXXX bytom P. X, W., zastúpenej: Mgr. Martinou Čerevkovou, X. XXX, M., proti odporcovi: Jasmine s.r.o. so sídlom Pod Vachmajstrom č. 3, Bratislava, IČO: 45239983, o zaplatenie mzdových nárokov a s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke istinu vo výške 505,- euro spolu s 5,5 % ročným úrokom z omeškania od 29.07.2013 do zaplatenia v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť súdny poplatok vo výške 30,- euro na účet Okresného súdu Bratislava III lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Navrhovateľke sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Návrhom zo dňa 03.07.2014 sa navrhovateľka domáhala, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť jej celkovú sumu 505,- euro s príslušenstvom titulom náhrady mzdy za dovolenku podľa ust. § 116 ods. 3 Zákonníka práce a ročného zúčtovania preddavkov na daň z príjmov fyzickej osoby zo závislej činnosti za rok 2013, po skončení pracovného pomeru dohodou k 30.06.2013.

Odporca je právnická osoba, zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I v odd. Sro vložka č. 61102/B, so sídlom Pod Vachmajstrom 3, 831 01 Bratislava.

Podľa § 48 ods. 2 O.s.p., ak nie je možné doručiť písomnosť právnickej osobe na adresu jej sídla uvedenú v obchodnom registri alebo v inom registri, v ktorom je zapísaná, a jej iná adresa nie je súdu známa, písomnosť sa považuje po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenú, a to aj vtedy, ak ten, kto je oprávnený konať za právnickú osobu, sa o tom nedozvie.

Odporca sa k návrhu na začatie konania, ktorý mu bol doručený na adresu sídla zapísaného v obchodnom registri podľa § 48 ods. 2 O.s.p. dňa 06.10.2014 nevyjadril, pričom bol odporca zároveň predvolaný na termín pojednávania, čím taktiež nastali účinky doručenia podľa ust. § 48 ods. 2 O.s.p..

Podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p. súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže

súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 16.10.2014 v neprítomnosti odporcu v súlade s citovaným ustanovením zákona a vo veci vykonal dokazovanie predloženými listinnými dôkazmi: pracovnou zmluvou navrhovateľky zo dňa 09.12.2009, dohodu o skončení pracovného pomeru navrhovateľky zo dňa 28.06.2013, výpisom z obchodného registra odporcu, vypočul splnomocnenú zástupkyňu navrhovateľky a zistil nasledovný skutkový stav vo veci:

Navrhovateľka bola zamestnaná u odporcu od 01.01.2010, na základe pracovnej zmluvy zo dňa 09.12.2009 uzatvorenej na dobu určitú do 31.12.2010, ako asistentka predaja v predajni s odevmi a prácu vykonávala v predajni Chantall v Polus City Center, Vajnorská 100, Bratislava. Pracovný pomer medzi účastníkmi skončil dohodou uzatvorenou dňa 28.06.2013 k 30.06.2013. Podľa mzdového dojednania obsiahnutého v pracovnej zmluve bola základná mesačná mzda navrhovateľky pri založení pracovného pomeru dohodnutá vo výške 320,- euro s výplacným termínom dohodnutým do 28.dňa v mesiaci.

Odporca do dňa skončenia pracovného pomeru a ani v najbližšom výplacnom termíne navrhovateľke nevyplatil náhradu mzdy za nevyčerpanú dovolenku za rok 2012 a alikvotnú časť za nevyčerpanú dovolenku za rok 2013 (do skončenia pracovného pomeru 30.06.2013). Taktiež odporca nevyplatil navrhovateľke ročné zúčtovanie preddavkov na daň z príjmov fyzickej osoby zo závislej činnosti za rok 2013, ktoré podľa oznámenia účtovníčky odporcu prináležalo navrhovateľke v sume 25,- euro.

Podľa ust. § 47 ods. 1 zák. č. 311/2001 Z.z. (Zákonník práce) v znení platnom ku dňu skončenia pracovného pomeru navrhovateľky, odo dňa, keď vznikol pracovný pomer, a) zamestnávateľ je povinný pridelovať zamestnancovi prácu podľa pracovnej zmluvy, platiť mu za vykonanú prácu mzdu, utvárať podmienky na plnenie pracovných úloh a dodržiavať ostatné pracovné podmienky ustanovené právnymi predpismi, kolektívnou zmluvou a pracovnou zmluvou, b) zamestnanec je povinný podľa pokynov zamestnávateľa vykonávať práce osobne podľa pracovnej zmluvy v určenom pracovnom čase a dodržiavať pracovnú disciplínu.

Podľa ust. § 100 ods.1 písm. a) Zákonníka práce zamestnancovi vzniká za podmienok ustanovených týmto zákonom nárok na dovolenku za kalendárny rok alebo jej pomernú časť.

Podľa ust. § 101 Zákonníka práce zamestnanec, ktorý počas nepretržitého trvania pracovného pomeru k tomu istému zamestnávateľovi vykonával u neho prácu aspoň 60 dní v kalendárnom roku, má nárok na dovolenku za kalendárny rok, prípadne na jej pomernú časť, ak pracovný pomer netrval nepretržite počas celého kalendárneho roka. Za odpracovaný deň sa považuje deň, v ktorom zamestnanec odpracoval prevažnú časť svojej zmeny. Časti zmien odpracované v rôznych dňoch sa nesčítajú.

Podľa ust. § 102 Zákonníka práce pomerná časť dovolenky je za každý celý kalendárny mesiac nepretržitého trvania toho istého pracovného pomeru jedna dvanásťtina dovolenky za kalendárny rok.

Podľa ust. § 103 ods.1 Zákonníka práce základná výmera dovolenky je najmenej štyri týždne.

Podľa ust. § 116 Zákonníka práce zamestnancovi patrí za vyčerpanú dovolenku náhrada mzdy v sume jeho priemerného zárobku.

Za časť dovolenky, ktorá presahuje štyri týždne základnej výmery dovolenky, ktorú zamestnanec nemohol vyčerpať ani do konca nasledujúceho kalendárneho roka, patrí zamestnancovi náhrada mzdy v sume jeho priemerného zárobku.

Za nevyčerpané štyri týždne základnej výmery dovolenky nemôže byť zamestnancovi vyplatená náhrada mzdy, s výnimkou, ak si túto dovolenku nemohol vyčerpať z dôvodu skončenia pracovného pomeru.

Podľa ust. § 129 ods. 1 a 3 Zákonníka práce mzda je splatná pozadu za mesačné obdobie, a to najneskôr do konca nasledujúceho kalendárneho mesiaca, ak sa v kolektívnej zmluve alebo v pracovnej zmluve nedohodlo inak.

Pri skončení zamestnania vyplatí zamestnávateľ zamestnancovi mzdu splatnú za mesačné obdobie v deň skončenia zamestnania, ak sa nedohodli inak, najneskôr však v najbližšom výplatnom termíne nasledujúcom po dni skončenia pracovného pomeru..

Podľa ust. § 130 ods. 2 a 5 Zákonníka, mzda sa vypláca vo výplatných termínoch dohodnutých v pracovnej zmluve alebo v kolektívnej zmluve. So zamestnancom vykonávajúcim domácku prácu možno dohodnúť výplatu mzdy aj za dodanie každej skompletizovanej pridelenej práce.

Pri vyúčtovaní mzdy je zamestnávateľ povinný zamestnancovi vydať doklad obsahujúci najmä údaje o jednotlivých zložkách mzdy, o jednotlivých plneniach poskytovaných v súvislosti so zamestnaním, o stave účtu konta pracovného času, ak je zavedené konto pracovného času, o vykonaných zrážkach zo mzdy a o celkovej cene práce. Doklad podľa prvej vety sa poskytne v písomnej forme, ak sa zamestnávateľ so zamestnancom nedohodnú na jeho poskytovanie elektronickými prostriedkami. Celkovú cenu práce tvorí mzda vrátane náhrady mzdy a náhrady za pracovnú pohotovosť a osobitne v členení preddavok poistného na zdravotné poistenie, poistné na nemocenské poistenie, poistné na starobné poistenie, poistné na invalidné poistenie, poistné na poistenie v nezamestnanosti, poistné na garančné poistenie, poistné na úrazové poistenie, poistné do rezervného fondu solidarity a príspevkov na starobné dôchodkové sporenie, ktoré platí zamestnávateľ. Na žiadosť zamestnanca mu zamestnávateľ predloží na nahliadnutie doklady, na ktorých základe bola mzda vypočítaná.

Podľa ust. § 132 Zákonníka práce, ustanovenia § 129 až 131 sa vzťahujú rovnako na všetky zložky príjmu zamestnanca poskytované zamestnávateľom, ak ide o ich splatnosť, výplatu a vykonávanie zrážok.

Podľa ust. § 134 ods. 1 a 2 Zákonníka práce, priemerný zárobok na pracovnoprávne účely (ďalej len "priemerný zárobok") zisťuje zamestnávateľ zo mzdy zúčtovanej zamestnancovi na výplatu v rozhodujúcom období a z obdobia odpracovaného zamestnancom v rozhodujúcom období. Do zúčtovanej mzdy podľa prvej vety sa nezahŕňa mzda za neaktívnu časť pracovnej pohotovosti na pracovisku (§ 96 ods. 3) a do obdobia odpracovaného zamestnancom sa nezahŕňa čas neaktívnej časti pracovnej pohotovosti na pracovisku.

Rozhodujúcim obdobím je kalendárny štvrťrok predchádzajúci štvrťroku, v ktorom sa zisťuje priemerný zárobok. Priemerný zárobok sa zisťuje vždy k prvému dňu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po rozhodujúcom období a používa sa počas celého štvrťroka, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ust. § 5 ods. 1 zák. č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov v znení platnom a účinnom k 30.06.2013 (Zákon o dani z príjmov), príjmami zo závislej činnosti sú príjmy zo súčasného alebo z predchádzajúceho pracovnoprávneho vzťahu, služobného pomeru, štátnozamestnaneckého pomeru alebo členského pomeru, alebo z obdobného vzťahu, v ktorom je daňovník pri výkone práce pre platiteľa príjmu povinný dodržiavať pokyny alebo príkazy platiteľa príjmu, ako aj príjmy za prácu žiakov a študentov v rámci praktického vyučovania.

Podľa ust. § 32 ods. 4 písm. a) Zákona o dani z príjmov, daňové priznanie nie je povinný podať daňovník, ak má len príjmy podľa § 5 a nie je povinný podať daňové priznanie podľa odseku 2.

Podľa ust. § 38 ods. 6) veta prvá a druhá Zákona o dani z príjmov, ročné zúčtovanie a výpočet dane vykoná zamestnávateľ, ktorý je platiteľom dane, 122) najneskôr do 31. marca roka nasledujúceho po uplynutí zdaňovacieho obdobia. Zamestnávateľ, ktorý je platiteľom dane, 122) zamestnancovi po vykonaní ročného zúčtovania, najneskôr však pri zúčtovaní mzdy za apríl v roku, v ktorom sa ročné zúčtovanie vykonáva, vráti rozdiel medzi vypočítanou daňou a úhrnom zrazených preddavkov na daň v prospech zamestnanca a vyplatí zamestnaneckú prémie (§ 32a <aspi://module='ASPI'&link='595/2003%20Z.z.%252332a'&ucin-k-dni='30.12.9999'>) a daňový bonus alebo jeho časť (§ 33 <aspi://module='ASPI'&link='595/2003%20Z.z.%252333'&ucin-k-dni='30.12.9999'>) do výšky ustanovenej týmto zákonom.

Vychádzajúc potom z vykonaného dokazovania a zistených skutočností súd pri posudzovaní opodstatnenosti uplatňovaného mzdového nároku navrhovateľky dospel k záveru, že nárok na vyplatenie náhrady mzdy za nevyčerpanú dovolenku, ako základného nároku zamestnanca (navrhovateľky) ktorá vykonávala pre odporcu dojednaný druh práce je odôvodnený, nakoľko odporca ako zamestnávateľ si nesplnil jednu zo základných povinností vyplývajúcu mu priamo z ustanovení Zákonníka práce a to poskytnúť navrhovateľke v čase keď bola u odporcu zamestnaná dovolenku za kalendárny rok, prípadne jej pomernú časť (§ 47 ods.1, § 100 a nasl.), na ktorú jej vznikol nárok, pričom súdu neboli predložené ani označené žiadne dôkazy, ktoré by uvedené zistenia spochybňovali a z predložených listinných dôkazov mal súd navrhovateľkou tvrdený skutkový stav za preukázaný. Potom vzhľadom na preukázané skončenie pracovného pomeru na základe predloženej dohody z 28.06.2013, platí výnimka ohľadom povinnosti zamestnávateľa (odporcu) v zmysle citovaného ustanovenia § 116 Zákonníka práce a to, že za nevyčerpané štyri týždne základnej výmery dovolenky v toku 2012 (v danom zmysle aj jej pomernej časti v roku 2013), ktorú si navrhovateľka nemohla vyčerpať z dôvodu skončenia pracovného pomeru, jej patrí náhrada mzdy v sume jej priemerného zárobku. Výšku priznanej náhrady mzdy za nevyčerpanú dovolenku potom súd stanovil s ohľadom na citované ustanovenie zákona, vychádzajúc z dohody o mzde podľa pracovnej zmluvy navrhovateľky. Rovnako súd priznal navrhovateľke nárok uplatnený z titulu preplatky (rozdiel medzi vypočítanou daňou a úhrnom zrazených preddavkov na daň v prospech zamestnanca) na základe ročného zúčtovania zrazených preddavkov na daň za rok 2013 do doby skončenia pracovného pomeru, ktorý bola odporkyňa v zmysle citovaných ustanovení zákona povinná vrátiť navrhovateľke pri výpočte dane a to najneskôr do 31. marca roka nasledujúceho po uplynutí zdaňovacieho obdobia, tzn. do 31. marca 2014, pričom súd pri stanovení výšky vychádzal z vyjadrenia zástupkyne navrhovateľky podľa zistených informácií od účtovníčky odporcu G. O..

Súdu neboli predložené ani označené žiadne dôkazy, ktoré by uvedené zistenia spochybňovali a z predložených listinných dôkazov, mal súd navrhovateľkou tvrdený skutkový stav za preukázaný, tak čo do dôvodu ako aj výšky uplatňovaných mzdových nárokov, rozhodol súd o povinnosti odporcu zaplatiť mzdové nároky vo výške ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

Podľa ust. § 1 ods. 1 Zákonníka práce, tento zákon upravuje individuálne pracovnoprávne vzťahy v súvislosti s výkonom závislej práce fyzických osôb pre právnické osoby alebo fyzické osoby a kolektívne pracovnoprávne vzťahy.

Podľa ust. § 1 ods. 4 Zákonníka práce ak tento zákon v prvej časti neustanovuje inak, vzťahujú sa na právne vzťahy podľa odseku 1 všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa ust. § 559 Občianskeho zákonníka splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

Podľa § 517 ods. 1 vety prvej Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný

platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov a účinnom od 01.02.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Od 11. 07. 2012 do 31.01.2013 bola stanovená výška základnej úrokovej sadzby ECB na úrovni 0,75 % a od 08.05.2013 došlo k jej zníženiu na úroveň 0,5 %.

Odporca sa dostal s peňažným plnením (výplata náhrady mzdy a ročného zúčtovania) do omeškania, a preto súd priznal navrhovateľke úroky z omeškania z priznanej sumy v súlade s § 3 a 10 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., a to odo dňa splatnosti predmetných mzdových nárokov, nasledujúci deň po dni, ktorý bol medzi účastníkmi dohodnutý ako výplatný termín (do 28.dňa v mesiaci) , ako to je uvedené vo výroku rozsudku (§ 129, § 130 v spojení s § 132 Zák. práce) až do zaplatenia, vo výške 5,5 % p.a. (tzn. k 29.07.2013 je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (ECB) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu 0,5 %).

O trovách konania rozhodol súd podľa zásady zodpovednosti za výsledok sporového konania podľa ust. § 142 ods. 1 veta prvá O.s.p., kedy právo na ich náhradu vzniklo v konaní úspešnej navrhovateľke avšak vzhľadom na to, že si žiadne trovy konania neuplatnila, súd jej nemohol priznať ich náhradu voči v konaní neúspešnému odporcovi.

Navrhovateľke bolo rozhodnutím súdu zo dňa 25.08.2004, č.k. 16Cpr 1/2014-28 priznané oslobodenie od súdnych poplatkov a preto súd podľa § 2 ods. 2 veta prvá a § 7 ods. 1 a 11 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok odporcovi a to v sume 30 euro podľa položky 1 písm. a) sadzobníka súdnych poplatkov tvoriaceho prílohu zákona o súdnych poplatkoch (6 % z ceny predmetu konania).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a)

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.